

Ministri, kupujte slovensko!

Politika noče neodvisnega nadzora nad prehrabnimi izdelki.

„Kupujmo slovensko je ena zadnjih marketinških akcij, vredna borih sto tisoč evrov, ki naj bi rešila slovenskega kmeta. Morda bi ga, če bi se takšne promocije domačih izdelkov lotili že pred desetletji kot denimo naši južni sosedge. Dejansko pa je slovenski kmet padel nepripravljen na evropski odprti trg, ali bolje, brez celovite vizije razvoja. Dolga leta smo poslušali o integrirani pridelavi in ekološkem kmetovanju kot konkurenčnih prednostih malega, razdrobljenega kmeta. Usmeritev je bila sicer dana, a odpovedal je nadzor. Odgovor, zakaj, je povsem preprost. Nadzor nad pridelavo hrane poteka na treh nivojih – prek tržnega, zdravstvenega in kmetijskega inšpektorata. Nadzoru se doslej nista želela odpovedati niti zdravstveno niti kmetijsko ministrstvo, čeprav so tako strokovnjaki kot izkušnje iz tujine govorili v korist neodvisnemu nadzoru, nekakšni agenciji za prehransko varnost, ki bi ščitila potrošnika. Zato nadzor šepa in vsak pridelovalec lahko glede na hitrost vzorčenja hrane pričakuje, da bo prišel pod drobnogled le enkrat na dvajset let.

Pesticidi. Sledljivost izdelkov naj bi bila tista, ki bi rešila slovenskega kmeta. Ampak zaradi razprtij med ministri lahko potrošnik pride le do podatka o izvoru izdelka, ki mu ne pove ničesar, le srečno naključje pa pripelje do tega, da se ne bo odločil za izdelek, ki ne vsebuje pesticidov. Sreča je pač opoteča, zato kupujemo turške oreške, zapakirane pod slovensko blagovno znamko, miši v vloženi kumaricah in pesticide v integrirano pridelanih hruškah ... Kupujmo slovensko!